

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 90/14
V Luxembourg, 1. julija 2014

Sodba v zadevi C-573/12
Ålands Vindkraft AB proti Energimyndigheten

Švedski program podpore, s katerim se spodbuja proizvodnja zelene energije na nacionalnem ozemlju, je v skladu s pravom Unije

Države članice niso dolžne podpirati proizvodnje energije iz obnovljivih virov v drugih državah Unije

Direktiva o spodbujanju uporabe zelene energije¹ državam članicam dopušča, da spodbujajo proizvodnjo zelene energije. Podrobneje določa, da države članice, ki dodelijo pomoč proizvajalcem, niso dolžne podpirati uporabe zelene energije, proizvedene v drugi državi članici.

Na Švedskem se napravam za proizvodnjo zelene električne energije, ki so na nacionalnem ozemlju, lahko dodelijo certifikati za električno energijo. Ti se nato lahko prodajo dobaviteljem električne energije ali nekaterim uporabnikom, ki morajo imeti določeno kvoto certifikatov, ki ustreza deležu celotne dobave ali porabe električne energije, sicer morajo plačati posebno dajatev. Proizvajalci zelene električne energije s prodajo certifikata za električno energijo prejmejo dodaten dohodek k prihodku od prodaje električne energije. Tako presežne stroške, ki nastanejo pri proizvodnji zelene električne energije, katere stroški proizvodnje so vedno višji od stroškov proizvodnje električne energije iz neobnovljivih virov energije, prevzamejo dobavitelji in potrošniki.

Družba Ålands Vindkraft je pri švedskem organu zaprosila, naj se ji za njen park vetrnic, ki je na Finskem na otočju Åland, dodelijo certifikati za električno energijo. Ta prošnja je bila zavrnjena, ker je te certifikate mogoče podeliti le proizvodnim napravam, ki so na Švedskem.

Družba Ålands Vindkraft je zoper to upravno odločbo vložila tožbo pred švedskim sodiščem in navedla, da načelo prostega pretoka blaga nasprotuje švedski ureditvi certifikatov za električno energijo. Ta družba meni, da je posledica te ureditve to, da je približno 18 % švedskega trga uporabnikov električne energije prihranjenih za proizvajalce zelene električne energije, ki so na Švedskem, in to na škodo uvoza električne energije iz drugih držav članic.

Förvaltningsrätten i Linköping (upravno sodišče v Linköpingu, Švedska), ki obravnava spor, Sodišče sprašuje, ali je švedska ureditev certifikatov za električno energijo v skladu s pravom Unije.

Sodišče v današnji sodbi ugotavlja, prvič, da je švedska ureditev zelenih certifikatov program podpore, ki spada na področje uporabe direktive v delu, v katerem se z njo spodbuja proizvodnja zelene električne energije. Sodišče opozarja, da direktiva državam članicam, ki so se odločile za program podpore, ne nalaga, da upravičenje do tega programa razširijo na zeleno električno energijo, ki je proizvedena na ozemlju druge države članice. Zato je **švedski program podpore v skladu z direktivo**.

Drugič, Sodišče navaja, da **utegne** zadevni program podpore **ovirati uvoz** zlasti zelene **električne energije iz drugih držav članic**. Po eni strani morajo dobavitelji in uporabniki kupiti certifikate za električno energijo, ki jo uvozijo, če se želijo izogniti plačilu posebne dajatve. Po drugi strani bi lahko možnost proizvajalcev zelene električne energije na Švedskem, da certifikate prodajo skupaj z električno energijo, ki jo proizvedejo, spodbujala začetek pogajanj in konkretizacijo pogodbenih

¹ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, str. 16).

razmerij v zvezi z dobavo nacionalne električne energije dobaviteljem ali porabnikom električne energije. Iz tega izhaja, da **ta ureditev pomeni omejitev prostega pretoka blaga**.

Vendar Sodišče meni, da je **ta omejitev upravičena s ciljem v splošnem interesu, to je spodbujanjem uporabe obnovljivih virov energije** zaradi varstva okolja in boja proti podnebnim spremembam. V teh okoliščinah Sodišče priznava, da je za uresničitev zasledovanega cilja upravičeno, da so ukrepi za spodbujanje prehoda k zeleni energiji usmerjeni bolj v fazo proizvodnje, kot pa v fazo potrošnje. Poleg tega Sodišče priznava, da je glede na trenutno stanje prava Unije Švedska lahko upravičeno menila, da je treba za uresničitev navedenih ciljev upravičenost do nacionalnega programa podpore omejiti na nacionalno proizvodnjo zelene električne energije. Sodišče zlasti poudarja, da je ta program podpore potreben za spodbujanje dolgoročnih investicij v zeleno energijo.

V teh okoliščinah je Sodišče presodilo, da **je švedski program podpore v skladu tudi z načelom prostega pretoka blaga**.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106